

»2) TV-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre eller lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området.«

Til § 2, nr. 3, og § 3.

Lovudkastets § 2, nr. 3, indeholder en undtagelsesbestemmelse, hvorefter forbudsreglen i § 1 ikke gælder TV-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende. Efter § 3 kan politiet give tilladelse til, at der i disse tilfælde foretages TV-overvågning, der er forbundet med optagelse af billeder. Tilladelse kan kun gives, såfremt denne form for overvågning er påkrævet ud fra sikkerhedsmæssige hensyn.

I bemærkningerne til justitsministeriets lovudkast er det anført, at det i forbindelse med TV-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende ikke eller kun med betydelige vanskeligheder kan undgås, at vejarealer m.v. kommer med på billedet, og at et forbud mod TV-overvågning af gader og veje næppe bør afskære virksomheder og lignende fra som led i overvågning af indgange og lignende af lade vagtmandskab iagttage sådanne områder på TV-skærm.

Straffelovrådet kan tiltræde disse synspunkter. Det kan efter rådets opfattelse ikke give anledning til væsentlige betænkeligheder, at butiksindehavere m.v. uden tilladelse kan foretage TV-overvågning i det i § 2, nr. 3, nævnte omfang, idet der er tale om snævert afgrænsede udsnit af de offentligt tilgængelige områder, hvortil kommer, at der her alene er tale om overvågning, som ikke er forbundet med optagelse af billeder. Dette gælder, uanset at bestemmelsen må forstås således, at den giver mulighed for lokale ordninger, hvor det aftales f.eks. med vagtselskaber at foretage en samlet skærmovervågning af flere butikkers indgange i samme gade.

Rådet kan således tiltræde udformningen af de nævnte bestemmelser i justitsministeriets lovudkast. For klarere i lovteksten at udtrykke sondringen mellem optagelse på videobånd eller lignende og den rene skærmovervågning foreslår straffelovrådet dog, at ordene i § 2, nr. 3, og i § 3 »optagelse af billeder« ændres til: »optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende«.

Til §§ 4-5.

I overensstemmelse med straffelovrådets hovedsynspunkter vedrørende skjult iagttagelse og foto-grafering kan straffelovrådet tiltræde, at der gennemføres en regel om pligt til at give oplysning om TV-overvågning af steder, hvortil der er almindelig adgang. Denne stedlige afgrænsning går videre end afgrænsningen af forbudsreglen i § 1, idet reglen om oplysningspligt også gælder ved TV-overvågning i butikker, udstillingslokaler og lignende. For at tydeliggøre dette, vil det efter rådets opfattelse være hensigtsmæssigt, at der i lovteksten benyttes udtrykket »steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang«.

Det ville i øvrigt efter rådets opfattelse være ønskeligt, at det i de administrative bestemmelser efter § 5 blev præciseret, at egentlig skiltning blev betragtet som overflødig i de tilfælde, hvor selve apparaturet ved sit udseende og placering giver lige så tydelig besked om, hvad der foregår.

I høringssvaret fra politimesterforeningen er der peget på, at oplysning om TV-overvågning i de tilfælde, der er nævnt i § 2, nr. 3 (egne indgange m.v.), forekommer upraktisk og formentlig uden skade kan undlades. Straffelovrådet er enig heri. I disse tilfælde vil overvågningen alene kunne have karakter af iagttagelse på TV-skærm eller lignende, og der er derfor næppe noget større behov for i disse tilfælde at foreskrive en efter omstændighederne noget besværlig pligt til skiltning. Derimod vil skiltningspligten gælde i de tilfælde, hvor politiet har givet tilladelse efter § 3, medmindre politiet samtidig har givet dispensation efter udkastets § 4, stk. 3.

I høringssvaret fra politimesterforeningen er det endvidere anført, at foreningen går ud fra, at oplysningspligten i relation til de tilfælde, der er nævnt i § 2, nr. 2 (om overvågning af områder, hvorpå der drives erhvervsvirksomhed), kun gælder, når overvågningen sker i åbningstiden. Det af politimesterforeningen rejste spørgsmål kan kun tænkes at få praktisk betydning for så vidt angår steder, hvor der kun foretages overvågning i lukketiden. Rådet kan tiltræde politimesterforeningens forståelse af lovudkastet, jfr. herved, at skiltningspligten efter § 4, stk. 1, kun gælder overvågning af steder, hvortil der er almindelig adgang, eller opsætning af apparat med henblik på overvågning af sådanne steder, jfr. § 1, stk. 2, 2. pkt.

Straffelovrådet foreslår, at § 4 affattes således:

»§ 4. Den, der foretager TV-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde give oplysning herom.